Kız ve Çöl Tilkisi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Çöl Tilkisi

Ebru Mina TOMURCUK

Mira otobüsten inip altın rengi kumlardan oluşan bir denize adım attı. Çöl, parlak güneşin altında pırıl pırıl parlıyordu. Kırmızı hasır şapkasını aşağı çekti ve turuncu sırt çantasına sarıldı. "Nadia Nine!" diye seslendi. Nadia Nine'nin turkuaz elbisesi, küçük kerpiç evin kapısında el sallarken dalgalandı.

Mira'nın ninesi çölün kenarında yaşıyordu. "Gel bakalım küçüğüm," dedi Nadia Nine sıcak bir gülümsemeyle. "Çöl sürprizlerle doludur." Mira defterini çıkardı. Gördüğü her şeyi yazmayı çok severdi. "Burada ne tür hayvanlar yaşar?" diye sordu. Ninesi kum tepelerini işaret etti. "Bekle ve gör," dedi.

O akşam Mira dışarıdan hafif bir hışırtı duydu. Dışarı baktı ve şaşkınlıkla nefesi kesildi. Ay ışığında dev kulaklı küçük bir tilki duruyordu. Krem rengi tüyleri parlıyor, kocaman kulakları dimdik yukarıyı gösteriyordu. "Aa!" diye fısıldadı Mira. Tilki merakla başını yana eğdi. Siyah burnu seğirdi ve kaçmadı.

Ertesi sabah Mira tilkiyi yine gördü. Bir kayanın üzerinde oturuyordu, kocaman kulakları iki pembe astarlı yelpaze gibiydi. "Kulakların neden bu kadar büyük?" diye sordu Mira. Tilki sadece koyu renk gözlerini kırptı ve siyah uçlu kuyruğunu salladı. Mira saygılı bir mesafeyi koruyarak kumların üzerinden onu takip etti. Tilkiyi defterine çizdi.

Güneş yükseldikçe çöl daha da ısındı. Mira boynundan aşağı ter damlaları aktığını hissetti. Oysa çöl tilkisi tamamen rahat görünüyordu. Cılız bir çalının gölgesinde yatıyordu, kulakları hâlâ dimdikti. Mira bu kadar küçük bir hayvanın nasıl bu kadar serin kalabildiğini merak etti. Defteriyle kendini yelpazeledi ve izledi.

Eve döndüğünde Mira, Nadia Nine'ye tilkiyi sordu. "Ah, çöl tilkisi," dedi Nadia Nine yuvarlak gözlüklerini düzelterek. "O büyük kulaklar onun özel hilesi. Sıcakta serin kalmasına yardımcı olurlar." Mira'nın gözleri kocaman açıldı. "Nasıl?" diye sordu. Ninesi gülümsedi. "Isı kulaklardan dışarı çıkar," diye açıkladı. "Kulaklar ne kadar büyükse, vücuttan o kadar çok ısı çıkabilir."

Mira bütün gün bunu düşündü. Tilkiyi uzaktan izledi. Kulakları sanki seğiriyor ve dönerek esintiyi yakalıyordu. "Yani kulaklar radyatör gibi çalışıyor," diye mırıldandı. O kocaman kulaklardan, testiden su dökülür gibi ısı aktığını hayal etti. Daha fazlasını öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Ninesi Mira'ya çöl hayvanlarının resimlerinin olduğu bir kitap gösterdi. "Birçok hayvanın uyum özellikleri vardır," dedi. "Çöl tilkilerinin büyük kulakları vardır. Develerin hörgüçleri vardır. Yılanların pulları vardır." Mira parmağıyla tilkinin kulaklarının resmini çizdi. "Bir maket yapmak istiyorum," dedi. "Kulakların nasıl çalıştığını göstermek için." Ninesi başını salladı. "Bu harika bir fikir."

Mira malzemeleri topladı: karton, folyo, pamuk topları ve küçük bir vantilatör. Kartondan iki kocaman kulak şekli kesti. Birini folyoyla kapladı, diğerini sade bıraktı. "Folyo ısıyı gösterecek," dedi ninesine. Ninesi kulakları kartondan bir tilki kafasına tutturmasına yardım etti. Tüyler için pamuk topları kullandılar.

Sonra Mira her kulağın yanına küçük bir termometre yerleştirdi. Sıcak hava üflemek için vantilatörü açtı. "Bakalım hangi kulak ısının kaçmasına izin veriyor," dedi. Bekledi ve termometreleri izledi. Folyolu kulak ısındı, sonra hızla soğudu. Sade kulak sıcak kaldı. "Folyolu kulak ısıyı daha hızlı salıyor!" diye sevindi Mira.

Nadia Nine maketi inceledi. "Büyük kulakların tilkiye nasıl yardımcı olduğunu göstermişsin," dedi. "Tıpkı bir radyatör gibi, kulaklar ısının dışarı çıkmasını sağlıyor." Mira'nın yüzü aydınlandı. "Yani çöl tilkisi en sıcak günde bile serin kalıyor!" Pencereden dışarı baktı. Tilki uzaktan izliyordu, kulakları güneşte parlıyordu. Mira el salladı ve tilkinin kuyruğu hafifçe sallandı.

Mira maketini dışarıda denemeye karar verdi. Güneşe koydu ve folyolu kulağa dokundu. Sade kulaktan daha serindi. "Gerçekten işe yarıyor!" dedi. Ninesi iki bardak limonata getirdi. "Bilim bir hazine avı gibidir," dedi. "Soru sorarsın ve cevapları bulursun." Mira bir yudum aldı ve sırıttı. "Büyüyünce bilim insanı olmak istiyorum."

O öğleden sonra Mira tilkinin yuvasının yakınında sessizce oturdu. Tilki sürünerek dışarı çıktı ve yanına oturdu. Kocaman kulakları her sesi dinleyerek dönüyordu. Mira yumuşak bir sesle konuştu. "Kulakların harika," dedi. Tilki esneyerek minik dişlerini gösterdi ve yattı. Mira kendini gururlu hissetti. Bir arkadaş edinmiş ve yeni bir şey öğrenmişti.

Son gününde Mira maketini ninesinin komşularına gösterdi. Alkışladılar ve sorular sordular. "Çöl tilkisinin kulakları ısı için pencere gibidir," diye açıkladı Mira. "Isının dışarı çıkması için ardına kadar açılırlar." Komşular başlarını salladı. "Hayvanlar çevrelerine uyum sağlar," dedi ninesi. "Çöl yaşamının sırrı budur." Mira ninesine sımsıkı sarıldı.

Mira defterini ve maketini özenle topladı. Çöle ve küçük tilkiye el sallayarak veda etti. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Tilki sanki veda eder gibi kulaklarını salladı. Otobüste Mira tilkinin kocaman bir gülümsemeyle resmini çizdi. Çöl arkadaşını asla unutmayacağını biliyordu.

Eve döndüğünde Mira herkese çöl tilkisini anlattı. Maketini okulda gösterdi. "Hayvanların hayatta kalmak için akıllıca yolları vardır," dedi. Sınıf arkadaşları çok şaşırdı. Mira tilkinin büyük kulaklarını hatırlayarak gülümsedi. Merakın harika keşiflere yol açtığını öğrenmişti. Ve çölde bir yerde, kocaman kulaklı küçük bir tilki, olması gerektiği gibi serin kalıyordu.